

Сказка Девушка-сиротка и дочь мачехи

Бӱленыт мары дон вӱты. Нӱнын Насташка лӱман бӱдырышты ылын. Икманяр веремашты Насташкан ӱважы колен кеа. Ӓтяжы вес вӱтым нӱлеш. Тӱдынат бӱдыржы ылын. Вараш вӱтет Насташкам пӱтариш кечы гӱцок яратыде. Тагыцеат Насташкам шаягаремжы гӱц шырал колташ цаца, тӱдылан веле соок пӱшам бӱштыкта, изиш мадылдалашат ак колты. Шке бӱдыржы сола мычкы мадын веле каштеш.

Икӱна вараш вӱтет марыжылан Насташкам шӱргы лошкы нӱнген кодаш шӱда. Ӓтяжы, юк лыкдеок, бӱдыржым виден кеа дӱ Шӱргы корнеш шагалтен кода.

Насташка корны мычкы кеа, кеа, ик сӱранышты шӱнзышы пӱрт докы миӱн шоӱш. Бӱдыр тӱшты бӱлаш тӱнгалеш. Тӱды пӱртым мышкын, тӱвылаен шӱнда, вара качкаш шӱрашым шолта. Качкын шӱнзымыжы гоным каля кыдал лӱктеш дӱ ядеш:

— Насташка, Насташка, ик савала шӱрашетым пу.

Насташка калялан качкашыжы шӱрашым оптен пуа.

Ти вереман пӱртын хозажы — мӱска пырен шагалеш.

— О-о-о! Мӱнӱын пӱртыштем хына улыш! Цила тӱвылаен шӱндымы! Ӓнят, мӱлам качкашат иктамам йӱмдыленат? — манеш.

— Шӱрашым шолтенам, шӱц! — манеш Насташка.

Мӱсха стӱл лошкы шӱнзеш дӱ шӱрашым теммешкы качкеш.

Качкын лăкмыкышты, мѳскаѳт Насташкам шѳлмыла мадаш ядеш.

— Тѳнь мѳнь гѳцем шѳл, — манеш. — Мѳнь кѳчалшы лиам.

Насташкалан шѳѳшыжы тѳды изи йѳнгылым чиктен пуа, шке сѳнзажым савыц доно ялштен шѳнда. Вара ѳдырым поктылаш тѳнгалеш. Насташка когон лѳдын, ѳрт кемешкы кыргыжталеш. Йѳнгыл юк гѳц мѳскаѳт пѳла, кышты тѳды ылеш. Теве-теве Насташкам мѳска роалта...

Ти вереман камака лѳвец каля кыдал лăктеш дѳ Насташка гѳц йѳнгылжым нѳлеш.

— Тѳнь мѳнѳым пукшышыц, ѳнде мѳнят тѳлат палшем, — манеш.

Каляѳт йѳнгылым нѳлешат, ик лык гѳц вес лыкышкы кыдалыштеш. Насташка мѳска гѳц стѳл лѳвакы шѳлын шѳнзеш. Мѳскажы йѳнгылан каля паштек кыргыжталеш, кыргыжталеш, моч гѳц кеа, нигыцеат Насташкам кычен ак керд. Вара мѳска попа:

— Яра! Тѳнь мѳнѳым сѳнгышыц! Кычем гѳнь, качкам ылы! — манеш.

Мѳскаѳт пѳшам яжон ѳштымыжылан, пукшен мыштымыжылан дѳ шѳлынат мыштымыжылан Насташкалан шим, шѳртнѳым пуа. Тѳды пиш паян лиѳш.

Вараш вѳты марыжым шѳргышкы ѳдыржын лувлѳжым погаш колта. ѳтяжы мѳскан пѳртыш миѳн шагалеш — ѳдыржы живой, тѳрланен веле шѳнзын. Тидат чѳды. Ёдыржы эче паен шѳнзын. ѳтяжы ѳдыржым токыжы нѳнгеа. Токышты лишеммы годым пишты капка лѳвец опталтен колта:

— Ам! Ам! Ямаш кешы паен толеш! Ямаш кешы паен толеш!

— Мам ородыланет? — манеш вараш вѳты дѳ пим чымал шуа. Вара анжал колта — лачокат колаш колтымы ѳдырет паен толеш.

— Мѳнѳын ѳдыремат шѳргышкы паяш нѳнге! — манеш вараш вѳты марыжылан.

Марыжы вараш вѳтын ѳдырым шѳргыш мѳска пѳрт докы нѳнген кода.

Ёдырет мѳска пѳртышты ѳлаш тѳнгалеш. Тѳдат шѳрашым шолта дѳ качкаш шѳнзеш. Ти вереман камака лѳвец каля кыдал лăктеш дѳ Ёдыр гѳц качкаш ядеш:

— Ик савала шѳрашым мѳлам пу, — манеш.

Ёдыр калям чымал веле колта.

Вара мѳска пырен шагалеш. Шѳрашым качкылдалешат, шѳлмыла мадаш ядеш. Ёдырлан йѳнгылым сѳка дѳ шѳлаш шѳда. Шкежы тѳдым поктылаш тѳнгалеш. Каля камака лѳвалны шѳнза дѳ выча, ма ѳнде лиѳш. Мѳскаѳт поктылеш, поктылеш, вараш вѳтын ѳдыржым йѳле кѳчал моѳш дѳ качкын

колта.

Икманяр жеп эртымыкы, вараш вәтет марыжым шіргышкы ыдыржым кандаш поктыл колта. Шкежы ыдыржы толмашеш меленам күэшташ тынгалеш.

Марыжы шіргы пөргыш миа, тышты вараш вәтын ыдыржын лувләжым веле моэш. Лувләм кырышышкы оптаат, токыжы канда.

— Ам! Ам! Паяш кешы ямын толеш! — капка лывецын пишты опташ тынгалеш.

— Мам аккелым оптен шынзет? Паен толеш, ман! — сгырал колта вараш вәты дә пим ялжы гыц кычаат, пичы гач шуэн колта.

Вара вараш вәты анжал колта — марыжы кырышеш ыдыржын лувләжым веле канда.

Ямак ымбак, мынь тембак.

Мультимедийная онлайн-библиотека

“Сказки Поволжья”

Иллюстрированные и озвученные сказки народов Поволжья.